

[Vanggaard.]

været genrejst for længe siden. Jeg tror nu, at hvis der kan være Tale om en saadan Jalousi mellem Nabobyer, er det noget for-tidigt. Jeg mindes, at vi Nordjyder stod samlet om et lokalt Spørgsmaal: Oprettelsen af en Sindspsygeanstalt, uden at nogen snak-kede videre om, i hvilket af de tre nordjyske Amter den skulde ligge. Jyderne kunde nok faa deres fuldt berettigede Krav imødekom-met, hvis vi holdt noget mere sammen.

I sin Tid, da Tandlægeskolen var hus-vild, kæmpede jeg for at faa den flyttet til Aarhus, hvor den i Forbindelse med Univer-sitetet sikkert vilde have haft Mulighed for en god Tilværelse; men der var ikke een, der interesserede sig for det ovre i Jylland. Men, som sagt, mine Udtalelser er ikke rettet mod Hovedstaden, jeg mener blot, at de Opgaver, der naturligt hører Jylland til, ogsaa burde løses; og der skulde Jyderne ikke være de værste Modarbejdere, de skulde lade være at træde hinanden ned. Derfor vil jeg meget haabe, at der maa ske en Beslutning i denne Sag, saaledes at man dog kan faa at vide, om det bliver til noget eller ikke. Den forrige Indenrigsminister fik Taarnruinen genopført, derigennem har man taget Stilling til Ruinspørgsmaalet. Ruinen kan som sagt ikke bevares, og i denne Tid burde man kunne gennemføre denne lille Sag. Jeg ved, Indenrigsministeren har over-sendt den til Beskæftigelsesudvalget, som Statsministeren er Formand for; jeg har glædet mig over Statsministerens Interesse for Sagen og haaber, at Statsministeren, som undertiden har kunnet vise nogen Kraft, vil kunne trænge igennem med sine Ønsker her.

Schultz Petersen: Den gamle Konge-borg Koldinghus brændte i 1808, og med Sorg saa man dengang paa Egnen derovre det stolte Slot gaa op i Luer. Siden har Slottet henligget i Ruiner. Ruinen var egentlig meget smuk, den laa for Enden af Kolding Fjord og tegnede sin smukke Silhouet ved Solnedgang, naar man stævnedes ind i Fjor-den. Men i vort Klima kan Ruiner ikke bevares. Vi har sørgelige Eksempler paa Hensmuldren af historiske Ruiner, vi ser, at Kalø og ogsaa Hammershus er ved at gaa samme Skæbne i Møde. I Koldinghus faldt efterhaanden Læssevis af Sten ned fra Taar-net, det smuldrede væk, hvorfor man blev nødt til at opføre det i den gamle Skikkelse. Nu ligger Taarnet og venter. Den Plan, man har drøftet med Hensyn til en 5-aarig Genopførelse af Koldinghus, synes mig over-

kommelig. Slottets Dimensioner er ikke saa store, at de Jernkonstruktioner, der skal til for at hindre, at Slottet lider en lignende Skæbne, som det en Gang før har lidt, er saa omfattende, at det kan komme til at betyde noget i Sammenligning med den Betydning, det har, at den gamle Konge-borg bliver rejst igen.

Naar vi tænker tilbage paa den his-toriske Udvikling, husker vi, at Kolding-hus laa som Centrum; der var omtrent lige langt mod Nord, Syd og Øst, og de danske Konger slog sig derfor ofte ned paa Kol-dinghus, hvorfra Regeringen blev ført igen-nem mange historiske Perioder.

Inden Ruinen synker i Grus, saa det bliver et helt nyt Slot, der skal opføres, kan man ved Benyttelse af de endnu staaende Mure føre den tilbage til dens oprindelige stolte Skikkelse.

Inden for disse Mure rummes der et Museum af den allerstørste Betydning, et Museum, som er skabt ved Offervilje og stor Dygtighed af Egnens Beboere, særlig Kolding By og Kommunerne derude om-kring. Dette Museum er efterhaanden blevet af saa stor Værdi, at det repræsen-terer et Nationalmuseum paa jysk Grund. Der er derfor al mulig Anledning til at give dette Museum en Ramme, saa det er vær-digt til at rumme de værdifulde Ting, der efterhaanden er samlet der. Særlig vil jeg pege paa den kulturelle Betydning, et saadant Museum har for Sønderjyderne. Der er her et nemt Sted for Sønderjyderne til at følge Danmarks Riges Historie fra den allerældste Tid lige til Nutiden; gennem hele deres Skoleopdragelse har de været unddraget det Indblik i Danmarks Riges Historie, som alle andre har kunnet nyde.

Jeg vil derfor paa Befolkningens Vegne dernede og paa hele Jyllands Vegne lægge et Ord ind for, at man paa værdig Maade rejser den gamle Kongeborg af Gruset.

Valdemar Thomsen: Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 312 angaaende et ekstraordinært Tilskud til Det kongelige Teater kan jeg sige, at min Gruppe vil stemme imod. Jeg vil derfor anmode den højtærede Formand om, at dette Ændrings-forslag ved Afstemningen maa blive skilt ud fra de øvrige. Af Betænkningen frem-gaar det, at Teatrets endelige Regnskab for 1939—40 udviser et Underskud paa ca. 1 547 000 Kr., og at det for indeværende Aar vil stige til henimod 2 Mill. Kr. Under disse Omstændigheder vil man sikkert for-staa, at Bondepartiet ikke vil være med.